

Història del Teatre Auditori Felip Pedrell

La història del Teatre Auditori Felip Pedrell (TAFP) arranca a finals dels anys vuitanta del segle passat. Després de diferents propostes d'impulsar un teatre a Tortosa, que en aquell moment no en disposava, l'any 1987 l'alcalde Vicent Beguer assumeix el repte i presenta el projecte de construir un teatre auditori al barri del Temple, al nou eixample que s'estava desenvolupant a Vora Parc.

El projecte fou encarregat per part de l'Ajuntament a l'arquitecte Jordi Bonet, molt vinculat a la construcció de la Sagrada Família i a altres auditoris del país. Bonet dissenya un auditori amb dues sales d'actes, la gran per 750 i una altra petita per 150, així com estances annexes. Aquest projecte fou en aquell moment considerat com un edifici avantguardista, polivalent, i dotat dels mitjans tècnics més moderns. El cost final del projecte va ascendir a 450 milions de pessetes, equivalents a uns 2,7 milions d'euros. El seu finançament va estar, a part del mateix Ajuntament, a càrrec de diferents institucions, gràcies al treball i bon fer de l'alcalde i diferents regidors. La primera aportació va ser, inclús prèvia al projecte, la de Caixa Tarragona, ja que Vicent Lluésma, llavors vicepresident primer de l'entitat i regidor del consistori tortosí, juntament amb

altres consellers tortosins de l'entitat, van assolir el 1985 una aportació de vint milions de pessetes per aquesta finalitat. L'alcalde Beguer, que també era senador, va comprometre una important aportació del Ministeri de Cultura i de la Generalitat de Catalunya, i els regidors i diputats provincials Vicent Lluésma i Marià Curto van treballar per assolir la implicació de la Diputació de Tarragona.

L'auditori fou inaugurat el 16 de maig de 1995 pel conseller de Cultura de la Generalitat Joan Guitart i per Vicent Beguer, qui finalitzava així el seu mandat després de setze anys com a alcalde de la ciutat. La inauguració va comptar amb un espectacle teatral dirigit pel tortosí Ricard Salvat.

L'auditori durant molts anys va complir amb la seva finalitat d'acollir una programació teatral estable referent a tot el territori, concerts, conferències, congressos, festivals, i molts altres esdeveniments. Durant els anys que vaig ser alcalde, del 2007 fins al 2018, vam invertir en diferents equipaments culturals, com l'edifici de l'Escola de Música, la restauració del recinte modernista de l'Escorxador, la recuperació del Museu de la ciutat, el Centre d'Interpretació de Renaixement a l'església Sant Domènec, la casa dels Gegants a l'edifici de la Llotja, i el Centre

d'Interpretació de la Setmana Santa a l'antiga església de Sant Antoni, entre d'altres. El 2016, en finalitzar el vintè aniversari de la inauguració, i constatant que la gran activitat que acollia el TAFP amb la regidora de Cultura Dolors Queralt i la d'urbanisme i obres Meritxell Roigé vam plantejar la necessitat d'ampliar-lo i fer una reforma important, i vam començar a treballar-ho. Tanmateix, no és fins al següent mandat amb Meritxell Roigé com a alcaldessa que es redacta un projecte d'ampliació, amb una nova tercera sala d'actes per 300 persones, la renovació del vestíbul i millores d'accessibilitat i de les dues sales existents, climatització, seguretat, equipament escènic i funcionalitat general. Es va portar a aprovació al ple amb l'objectiu d'iniciar les obres el 2020 i és en aquell moment que s'inicia per part de Movem (Jordan) i ERC (Lleixà) un conjunt de despropòsits per intentar boicotejar i impedir aquest projecte per tots els mitjans, inclús votant dues vegades en contra al plenari de l'ajuntament, concretament al setembre i l'octubre del 2019, amb arguments tan sòlids com que per ells no era una prioritat. Tanmateix, i malgrat aquesta actitud obstructionista, l'equip de govern de Meritxell Roigé no va defallir, va encarregar la redacció del projecte

executiu i va buscar finançament per l'ampliació i millora del TAFP. Així, l'alcaldesa Roigé em demana, quan jo era diputat al Congrés, que negociï finançament a Madrid per al TAFP, i a finals del 2022, en la tramitació dels pressuposts generals de l'Estat per al 2023, presento una esmena, que negociï, i és aprovada perquè el Ministeri de Cultura porti 2,5 milions d'euros a l'Ajuntament per aquesta finalitat. I posteriorment l'alcaldesa Meritxell Roigé, a la vegada vicepresidenta primera de la Diputació de Tarragona, assoleix una aportació d'aquesta institució de 950.000 €.

Amb el canvi de govern que es produeix el juny del 2023, on malgrat haver perdut vots, regidors i les eleccions, el tripartit amb Movem i ERC, que fins aquell moment s'havien oposat frontalment a l'ampliació i millora del TAFP, han d'assumir la responsabilitat d'executar un projecte redactat i que comptava amb la integritat del finançament. I aquí, continuen els despropòsits i negligències del duet Jordan-Lleixà en aquest equipament. Unes obres que havien de durar poc més un any, i requerien tancar temporalment dotze mesos l'equipament, per la falta de gestió i la incapacitat del tándem Lleixà-Jordan, de moment estan allargant-se durant pràctica-

Ferran Bel i Accensi
alcalde de Tortosa 2007-2018

ment tres anys i el TAFP estarà tancant quasi dos anys i mig, i encara caldrà veure quin serà el sobrecost final. I malgrat tot, amb un exercici d'hipocrisia política i personal sense precedents, ara el duo Lleixà-Jordan fan moltes fotos, posts i rodes de premsa cantant les excel·lències d'un projecte al qual ells mateixos es van oposar frontalment. Al món de la cultura, i a Tortosa, tothom sap que si aquest projecte tira endavant serà malgrat ERC i Movem (Lleixà-Jordan). Aquest projecte fonamental per la ciutat i el territori serà una realitat gràcies als que el van proposar —malgrat l'oposició del tripartit (Movem, ERC i... la CUP)—, van redactar el projecte, i van buscar i assolir els recursos financers per executar-lo, amb Meritxell Roigé al capdavant.

Content i satisfet d'haver contribuït modestament a què la ciutat continuï tenint un equipament cultural de referència tant en l'àmbit territorial com nacional.